

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadelebirligi23.net
mucaadelebirligi@gmail.com
t.me/mucaadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazetesi
mucaadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLAÇAK

21 AĞUSTOS 2024 S.21

Eylem Umudun Anasıdır!

Ülkenin dört bir yanında ardı ardına patlayan irili ufaklı protestolar, grevler, fabrika/işyeri önü nöbetleri, direniş çadırları, yol kesme eylemleri... İşçi ve emekçiler o dipsiz uçurumun kenarında yaşama tutunuyor, kavgaya atılıyor. Umutsuzluk ve karanlık, kavgayla gelen umuda bırakıyor yerini. Bir kez daha görüyoruz hep birlikte: Eylem, umudun anasıdır!

2 Beni Sindiremezler

7 RTÜK ve BTK Kısıkcı Altında

8 Polonez İşçilerine Saldırı

10 Tecavüze Karşı Doktorlar Grevi

12 Emperyalistlerin Kursağında Kalan Lokma

Eylem Umudun Anasıdır!

Manşet

Rakamların dili soğuktur. Toplum yaşamında Ren acımasız gerçekleri tüm canlılığından soyutlayarak koyar önümüze. Basit birer istatistik veriye dönüştürür.

Oysa ne korkunç acıklı olayların, insanı isyan ettiren durumların soğuk sözcüsüdür o!

Düşünün. Bu ülkede çalışabilir insan sayısı 66 milyon. Fransa'nın toplam nüfusu kadar bir "işçi ordusu potansiyeli" var. Ama bunun sadece 23 milyonu kayıtlı ve tam zamanlı olarak çalışıyor. Durum tek kelimeyle korkunç!

TÜİK'in cambazlıklarının bile örtemediği işsizlik rakamlarına bakın. Geniş tanımlı işsiz sayısı 10.9 milyon! Bir önceki ayın verilerine göre 900 bin kişilik bir artış demek bu. Aileleriyle birlikte ne kadar edeceğini varın siz hesaplayın!

Düşünün, komşumuz Yunanistan'ın toplam nüfusu 10 milyon. Yunanistan'ın nüfusundan daha fazla işsizimiz var... İşsizliğin yarattığı o cehennem kışkacı koca bir ülke nüfusu kadar insanı yakıp yıkıyor. Açlıkla, korkunç bir yoklukla yaşamdan kovuluyor milyonlarca insan.

Genç işsizliği bunun çok üzerinde... her üç gençten biri işsiz! Hele genç kadınlar söz konusu olduğunda, her iki kadından birinin işsiz olduğu çıkıyor ortaya.

Umut yok, gelecek yok, gelecekte en ufak bir beklenti yok! Ne var peki? Her tür çürüme, yozlaşma, suç, ülkeden kaçış... Bütün bir nesil bu korkunç çarklar arasında öğütülüp yok ediliyor! Bunun yaratacağı ve yarattığı yıkım nasıl anlatılabilir ki!

Bu cehennem, yalnızca işsizleri yutmuyor. Çalışan milyonlar üzerinde de muazzam baskı yaratarak işçi ücretlerini aşağı çekiyor. Bırakın yoksulluk sınırını, açlık sınırının bile altında olan asgari ücret, bugün halihazırda çalışan bütün işçilerin genel ücreti haline geldi. Toplumun büyük bir kısmı kelimenin gerçek anlamında aç!

İşte rakamların soğuk yüzünden yansıyan böylesine bir cehennem... Ama hepsi bu değil! Milyonlarca işçi ve emekçinin bu cehenneme isyanı, öfkesi, ayağa kalkışı da var. Ülkenin dört bir yanında ardı ardına patlayan irili ufaklı protestolar, grevler, fabrika/işyeri önü nöbetleri, direniş çadırları, yol kesme eylemleri...

İşçi ve emekçiler o dipsiz uçurumun kenarında yaşama tutunuyor, kavgaya atılıyor. Umutsuzluk ve karanlık, kavgayla gelen umuda bırakıyor yerini. Bir kez daha görüyoruz hep birlikte:

Eylem, umudun anasıdır!

Beni Sindiremezler

Editör

17 Ağustos '24

Cesaret, cesaret, daha fazla cesaret.. Sömürücü sınıfın hegemonliğini yıkmak için ihtiyaç duyulan cesaret şimdi emekçi sınıflarda, ezilen Kürt halkında fazlasıyla var ve üst limiti yok.

Haliyle, gittikçe artıyor işçi sınıfının, emekçilerin, yoksulların, toplumun en çok ezilen kesimlerinin cesareti. Meydan okuyorlar faşizmin, dinci faşist iktidarın zulmüne.

Bir sokak röportajında dinci faşist iktidar aleyhine yaptığı açıklamalar nedeniyle tutuklanan genç kadın yurttaş kapatıldığı Şakran zindanından "Beni korkutamazlar, sindiremezler" mesajını göndermiş. Meydan okuyor cümle iktidara ve faşist güçlere.

Korku bulaşıcıdır denir, doğrudur. Ama cesaret de bulaşıcıdır ve artık bunun sürekli artan örneklerine tanık oluyoruz. Olayların hızı ve yoğunluğu çok şeyi geride bırakıp unutmamıza yol açıyor; fakat unutmamak ve unutturmamak; hatırlatmak zorundayız.

Cihan Kolivar, Ekmek Üreticileri Sendikası Başkanı, "Cumhurbaşkanı'na hakaret suçlamasıyla yaklaşık iki yıl önce tutuklanıp kapatıldığı Silivri zindanından çıkarken, şöyle meydan okumuştur:

"Benden önce tutuklanan insanlar da haksız yere tutuklandı, tweet attığı, konuştuğu, şarkı söylediği için. Ben de bu hukuksuzluk silsilenin bir parçası oldum. Ama kimse korkmasın, söyleyeceğini söylesin. Silivri soğuk diyorlar ama hiç soğuk değil. Benim evde kalorifer yanmıyor, burada yanıyor"

"Kimse korkmasın". Çok açık, faşist devletin zindanları, mahkemeleri, baskı ve terörü kitleler üzerinde caydırıcı etkisini yitiriyor. Bizim seçtiğimiz iki örnektir; oysa böylesi örnekler artık her gün, her saat, binlerle rastlamak mümkün. Bir ayaklanma için gerekli psikolojik eşik gözümüzün önünde işçi

sınıfı, emekçi, yoksul kitleler ve ezilen halklar tarafından aşıyor.

Bu, Haziran Halk Ayaklanması ve 6-8 Ekim Serhıldanı sonrası yeni bir halk ayaklanması yönünde gelişen sürecin kendi içinde yeni bir dönemdir. Buna devrimci dönemin yeni bir aşaması da diyebiliriz. Bu "yeni" devrimci dönem önümüze her devrimci komünistin görmesi gereken yeni görevler koyuyor.

Eğer ufukta yeni bir ayaklanmanın görünmeye başladığını kabul ediyorsanız, hiç vakit yitirmeden bu ayaklanmaya hazırlanmalısınız. Tayin edici zafer için bu zorunludur. Geride bıraktığımız ayaklanma-serhıldan deneyimlerinden çıkarılacak en önemli derslerin başında bu geliyor.

Ayaklanan kitleleri iktidara doğru yürütmenin, iktidarı ele geçirme hedefine doğru yönlendirmenin yaşamsal önemini bizzat yaşadık. Bunu başaramadığımız anda, şimdilerde "Gezi Kahramanları" geçinenlerin bu büyük ayaklanmaları nasıl beş paraya sattıklarını, dinci faşist iktidarı yıkma çağrısı yapmak yerine dinci faşist iktidarın başıyla ne gibi pazarlıklara giriştiklerine tanık olduk.

Korku duvarını yıkarak ayaklanan kitlelere Halk İktidarı, Halk Demokrasisi ve bu yaşamsal adımları atabilmek için Geçici Devrim Hükümeti şiarlarını, sürekli, günlük propaganda ve ajitasyonla götürmeliyiz.

Sosyal reformist partiler, devrimci bir ruh haline sahip emekçi sınıfları etkilemek için "kamulaştırma" sloganı atıyor, holdinglerin önünde zenginlikleri emekçi sınıflara dağıtma gösterileri yapıyorlar. Bu sosyal reformist partilerin amaçlarının emekçi sınıfları aldatmak, oyalamak, düzen sınırları

Şimdi, korku duvarını yıkmış işçi sınıfının, ezilen Kürt halkının, yoksul kitlelerin, gençliğin ayaklanması önüne bu görevleri koyma zamanı. Bu görevi kim yerine getirebilir?

içinde tutmak olduğundan hiç kuşku duyulmamalı. Çünkü, tekeli sermaye sınıfının egemenliği zora dayalı bir devrimle, bir halk ayaklanmasıyla yıkılmadan ve onun yerine halk iktidarı; bu iktidarın yürütme gücü olacak bir Geçici Devrim Hükümeti kurmadan söylenen her söz, yapılan her vaat bir yalandan öteye geçemez.

Gerçek, tam ve kesin zafere açılan ilk kapı, politik iktidarın fethidir. Politik iktidar emekçi sınıflar tarafından zora dayalı bir devrimle ele geçirilmeden, iktidarı yıkılan tekeli burjuva sınıfın her türlü direncini kırarak bir devrimci diktatörlüğü inşa edecek Geçici Devrim Hükümeti olmadan gerçek, tam ve kesin bir zaferden söz edilemez.

Şimdi, korku duvarını yıkmış işçi sınıfının, ezilen Kürt halkının, yoksul kitlelerin, gençliğin ayaklanması önüne bu görevleri koyma zamanı. Bu görevi kim yerine getirebilir?

Kafası karışık ve her karmaşık sorunda sosyal reformist partilerin izinden ayrılmayan oportünist hareketler bu görevi yerine getiremezler. Bu görevi ancak Leninistler yerine getirebilirler

ve Leninistler bu görevi yerine getirmede ne kadar kararlı davranırlarsa oportünist hareketleri o kadar etkileme; onları sosyal reformist partilerin etkisinden kurtarma şansına sahip olurlar.

Kararlı, nihai amaç hakkında kafası açık ve net olan; kazanmayı göze alan ve bunu pratik eylemiyle ortaya koyan taraf birleşik devrime, ayaklanan kitlelere önderlik edebilir. "Beni korkutamazsınız, sindiremezsiniz" diyen genç kadının ruh haline sahip kitlelerin bir adım önüne geçerek onlara önderlik etmenin tek yolu, yaklaşmakta olan halk ayaklanmasını görüp ayaklanmanın önündeki görevleri büyük bir açıklıkla ortaya koymaktır.

Kitlelerin açıklığı, sefaleti, yoksulluğu derinleşerek sürüyor. Korku duvarını yıkmış kitlelerin söz konusu olduğu topraklarda, bu koşullarda ayaklanma kaçınılmaz. Bunu propaganda etmeli, bunu anlatmalıyız. Ayaklanmanın kaçınılmazlığı, derinliği ve yaygınlığı yanında, ayaklanmanın görevlerini de ortaya koymalıyız.

Günün acil görevi budur.

Hapishanede Kelepçe Dayatması

Erzincan T Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan Leninist tutsak Serdar Kayhan hastaneye gidişlerinde "kelepçe dayatması" yaşadığı ve muayene olamadığı için uzun süredir tedavi hakkını kullanamıyor. Kayhan'ın gazetemize gönderdiği 5 Ağustos 2024 tarihli mektupta "Bu sorunlar karşısında tek başıma kaldığım için çözüm mümkün olmuyor. Bakalım süreç nasıl devam edecek" diyerek tutsakların seslerinin duyurulmasını istedi.

Sağlık sorunlarının yanında hapishanelerin keyfi uygulamalara da devam ettiğini ileten Kayhan "Geçen aylarda defterlerimi aldılar, 5-6 ay önce... geri vermediler, anlaşılacak defterlerimi geri alamayacağım. Bütün çalışma notlarım da maalesef onlardaydı." diyerek Erzincan T Tipinde yaşadığı sıkıntıları anlattı.

**Devrimci Tutsaklar Yalnız Değildir!
Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!**

Sermaye Tam Teslimiyeti İşçi Sınıfı Tam Özgürlüğü İstiyor

İnan Çelik

Son birkaç ayda sınıf hareketinin yükselişini açıkça görüyoruz. İşten atmalara karşı gelişen eylemler başta olmak üzere farklı taleplerle süren sayısız eylem gerçekleşiyor. Lezita, Merinos, CarrefuorSA, birçok belediyede işten atılan işçilerin eylemlerine kadar. İşçiler için yaşanan zamlar karşısında eriyen maaşlarla ailesinin karnını doyurmak imkansız hale gelirken ailenin çalışabilir tüm fertleri kapitalizmin sömürü çarklarında öğütülmeye katılıyor. Ulusal tekeller tarihi karlar açıklarken işçi aileleri yoksulluğun pençesinde, ağır borç batağında yaşama tutunmaya çalışıyor.

Sınıf savaşlarının tarihsel akışı ileri doğrudur. Bunun içindir ki bu doğruyu unutup savaşta sadece günlük veya dönemsel mücadeleler üzerinden yapılacak değerlendirmelerle objektif sonuçlara ulaşılamaz. Bu uzun tarihsel süreç iniş ve çıkışları, zafer ve yenilgilerle bütünsel bir süreçtir.

Tekelci sermayenin arzuladığı çalışma düzeni işçilerin tam teslimiyetidir. Tüm örgütlenme dinamiklerinin ortadan kaldırıldığı, kölece çalışma koşullarının hakim kılındığı bir dünya ve çalışma düzenidir istediği. Sermayenin ilk doğduğu günden beri göçmen işçilerin ülkeye girişini açarak kuralsız çalışmayı işçi sınıfına dayatma fırsatını bulduğunu ve bunu politik olarak da işçiler arasında rekabet ve düşmanlık yaratarak kullandığını biliyoruz. Ülkemizde de Suriyeli yoksul işçiler başta olmak üzere Afgan, Türkmen, Kazak, Afrika'nın pek çok ülkesinden emekçi, ucuz iş gücü olarak sermayenin hizmetine sunuldu. Kamuoyunda genel olarak göçmen karşıtlığı ve ırkçılık sarmalında ele alınan bu olgunun asıl amacı şovenizmin baskısı altında en ileri kesimler tarafından bile pas geçildi. Bakanın "göçmenler olmasa fabrikalarda çalışacak işçi bulamayız, çoban bulamayız" açıklaması özünde ucuz iş gücü ve kuralsız çalışmadan duyduğu hoşnutluğunu tarif ediyor. Yedek iş gücü yığınları büyüdükçe ücretli emeğin çalışma koşulları da basılarak sermayenin rekorlarına rekor katılıyor.

Kansu Yıldırım bir yazısında "kullan at" işçiler veya harcanabilir işçile-

Bu dönem içinde öncü işçiler gelişecek eylemlerin içerisinde olacaktır. Ancak bunun yetmeyeceğini bilerek yaşanan süreç, sınıf içindeki tüm dinamikler incelemelidir. Göçmen işçilerden, çocuk işçilere, güvencesizlere kadar tüm alanlarda gelişen örgütlenme çabalarının içinde olmalıyız.

rin, bir tarafta göçmen işçilerin, diğer tarafta MESEM'lerde çocuk işçilerin sömürü çarklarının içine nasıl atıldığına vurgu yapar. "Sermaye cephesi, işçileşme sürecinin hızlanması ve işçi rezervlerinin dolması amacıyla bir dizi strateji izlemektedir. Çocuk işçiliğe formel bir nitelik kazandıran MESEM programları yaygınlaştırılmakta ve organize sanayi bölgelerine meslek liseleri açılmaktadır. 1 milyon 500 bini aşan sayıda öğrenci-işçi orta ve uzun vadeli olarak işçi gücü piyasasına yedeklenmiştir."

Yukarıda ifade ettiğimiz, sayıları milyonları bulan göçmen işçiler olgunun bir yanı ise diğer yanı MESEM'lerde asgari ücretin üçte birine çalıştırılan çocuk işçilerdir.

Dinci faşizmin başı, bakanları, tekelci sermayenin sözcüleri bir koro halinde Türkiye'nin nasıl ucuz emek cenneti olduğuyla övünmekteydi. Sermaye açısından emek verimliliği, "kölece çalışma koşullarının" yükseltilmesi, çalışma sürelerinin uzatılması, mola sürelerinin kısaltılması ve nihayet artık değerini yükseltilmesidir. Sermaye için tüm zamanlarda ve ülkelerde en verimli emek, ithal, ucuz iş gücü ve çocuk emegidir. Suriyeli işçilerin çoluk çocuk uzun yıllar normal bir işçinin çeyrek ücretine güvencesiz ve kayıtsız çalıştırılması da, MESEM'leriyle organize sanayi bölgelerinde sermayenin karlılığını inanılmaz düzeylere çıkarması da aynı sınıfsal tutumun sonucudur. Bu tutum tüm işçilerin hem ücret rekabetini düşürdü hem de tüm aileyi onlarla aynı koşullarda işyerlerinde, tarlalarda çalışmaya mahkûm etti.

Bugün yaşadığımız yoksulluk ve yoksunluğun nedenlerini sığınmacılarda, hukukun burjuva işleyişinin adaletsizliğinde, krizin faturasının

paylaşılmasında bulanlar sınıfı toptan yıkıma sürükleyen vahşeti gözlerimizden uzaklaştırıyorlar. Bu "muhalefet" aklı sınıf savaşımının bunca keskinleştiği, işçilerin köylülerin yollara çıktığı bir dönemde ayak sürümekten başka bir şey değil.

Bu dönem işçi ve emekçiler üzerindeki yıkım o kadar büyük boyutlara vardı ki Türk-İş bile eylem kararları alıyor. Onlar da görüyor ki işçiler açısından kavga varlık yokluk noktasına evriliyor. Gelişecek bir eylemlilik sürecinin yıkıcı bir boyuta yükselmemesi için ön almak istiyorlar. İşçi sınıfından ve onun eylemli aklından o kadar uzaklaşmış durumdadır ki eylemde slogan atmaya bile unutulmuşlar.

Bu dönem içinde öncü işçiler gelişecek eylemlerin içerisinde olacaktır. Ancak bunun yetmeyeceğini bilerek yaşanan süreç, sınıf içindeki tüm dinamikler incelemelidir. Göçmen işçilerden, çocuk işçilere, güvencesizlere kadar tüm alanlarda gelişen örgütlenme çabalarının içinde olmalıyız. Örgütlenmez görünen bu alanlara özgü araçları yaratmak bu alanların derinlemesine bilgisi ile mümkün olacak. Organize sanayilerde, sanayi sitelerinde, fabrikalarda, tarlalarda yaşanan insanlık dışı çalışma koşullarına karşı sürdürülen mücadele emeğin kurtuluşu mücadelesinden bağımsız olamaz. Ancak mücadelenin bu içiçeliği çalışmanın genel söylemlerle sürdürüleceği anlamına gelmez. Günlük talepler uğruna mücadelede işçi sınıfının düşmanını tanımayı, savaş alanlarında deneyim kazanmayı ve gerçekleşen her eylemde yönetmeyi öğrendiğini bilerek çalışmak zorundayız.

Israr, inat ve sabırla, mayalanan bu dönemin tam olarak içinde olacağız.

Karşıyaka Belediyesi İşçileri Maaşlarını ve İşlerini Geri İstiyor

İzmir'in Karşıyaka Belediyesi'nde Kent A.Ş. işçileri, 36 aydır alamadıkları maaşları için bir süredir eylemler yaparak maaşlarının düzenli olarak ödenmesini istiyordu. Son olarak geçtiğimiz hafta üç günlük iş bırakma eylemi yaparak ücretlerinin aylardır gasp edilmesine "Yeter" dedi.

Kent A.Ş. işçilerine yaptıkları iş bırakma eyleminin ardından 9 Ağustos Cuma günü işten atıldıkları bildirildi. Kent A.Ş. bünyesinde belediyenin çeşitli birimlerinde çalışan 94 işçi bir anda işsiz kaldı. İşçilerin çoğunluğu uzun yıllardır belediyede çalışan işçiler Kod 46 ile işten çıkarıldı. İşçiler 12 Ağustos Pazartesi günü itibariyle Karşıyaka Belediyesi önünde eyleme başladı.

Kent A.Ş. bünyesinde Karşıyaka Belediyesi Sosyal Tesisleri'nde 7,5 yıldır aşçı olarak çalışan Ali Haydar Turan ile yaşanan süreci konuştuk.

Belediye işçileri bir süredir çeşitli eylemler yapıyordu. 12 Şubat Pazartesi günü de Karşıyaka Belediyesi önünde eyleme başladınız. Süreci bize aktarır mısınız?

Biz Karşıyaka Belediyesi Kent A.Ş. işçileriyiz. 36 aydır maaşlarımızı alamıyoruz. Maaşlarımızı düzenli olarak alabilmek için çeşitli eylemler yaptık. Baktık sonuç alamıyoruz 3 günlük iş bırakma eylemi yaptık. Akabinde de işten atıldık.

İşten atılma sebebiniz iş bırakma eylemi yapmanız mı?

İş bırakma eyleminin ardından atıldık. Olayı aktarayım. Ben belediyenin sosyal tesislerinde

çalışıyorum. Cuma günü bir arkadaşım aradı. 'Abi işyerinin önünde bir çok polis var bekliyorlar. Ne oldu ki, niye gelmişler?' dedi. Ben de "Kardeşim gidip 'Memur bey niye geldiniz sorun nedir?' diye sor dedim.

Bu arada belediye disiplin kurulu toplantı halinde bunu da biliyoruz. Güya orada bizim eylem sürecini, işçilerin duruşu gibi konuları tartışıyorlar. Toplantı daha devam ediyor.

Polis "Çok sayıda işçi çıkarılacakmış biz bunun haberini aldık, onun için geldik" demiş. Ben de 'Tamam kardeşim ben birazdan oradayım. Telaşa gerek yok öğreniriz nasılsa' dedim.

Zaten çok sürmedi sözde disiplin kurulunun toplantısında işçilerin işten çıkarılma kararı çıkmış. Bize işten atıldığımız bildirildi.

Toplantıdan önce karar belliymiş zaten işten atılmaya karşı bir tepki gelişirse diye polis gönderilmiş.

Tabi ki, karar çoktan verilmiş, o toplantıda değerlendirme yapılmadı zaten. Karar verilmiş bize bildirmek kalmış.

Kaç kişi işten atıldı?

Çoğu sosyal tesislerde çalışan 94 işçi çıkarıldı. Şoför arkadaşlar var, temizlikte var, bandoda var. Bir de 25/2 ile çıkarmışlar bizi. Yani öyle bir madde ki, -yüz kızartıcı suç, şirket itibarını zedeleme vs... Ne işsizlik maaşı alabiliyoruz, ne bir işe girip çalışabiliriz. Böyle insafsızca. Kim neyi çalacak bandoda çalışan adam neyi çalıp götürebilir ki? Sosyal tesiste çalışan ya da şoför arkadaşlarımız neyi çalıp götürecektir? Yıllarca belediyede hizmet vermişiz, şimdi hırsız mı olduk? Şirketin itibarını sarsacak ne yapmış

olabiliriz? Elleri fırsat geçmiş işçiye yükleniyorlar.

Sadece aylardır ödenmeyen maaşlarınızı istediniz işten atıldınız kısacası.

Aynen öyle, 36 ay olmuş, maaş yüzü görmedik. Mesela ayın 20'si maaş alacağız. 5 bin lira para veriyorlar. Kim ne yapacak bu parayla, kirası var, elektrik su faturası var insanların kredi kartı borçları birikmiş aylardır. Bir ay, iki aylık bir durum değil ki... Kimsenin dayanabilecek durumu kalmadı.

Siz ne iş yapıyorsunuz, kaç yıldır çalışıyorsunuz belediyede?

Ben belediyenin sosyal tesislerinde aşçı olarak çalışıyorum. 7,5 yıllık işçiyim.

İşten atılanların çoğunluğu böyle uzun zamandır çalışan işçiler mi?

Evet, tabi 10 senedir çalışan var 15 senedir, hatta neredeyse 20 senedir çalışan arkadaşlarımız var. Bunca senelik emeği olan işçi arkadaşlarımız bir telefonla kapının önüne konuldu.

Siz Genel İş Sendikası üyesiydiniz değil mi? Sendikal anlamda durum nedir?

Evet Genel İş İzmir 8 Nolu Şube üyesiyiz. Sendikanın zayıf kalmasından geldik zaten buraya. 36 ay olmuş işçi para alamıyor. Bir ses çıkmayınca, karşı taraf güçleniyor. Biz bu kadar zamandır neden para alamıyoruz. Daha önce harekete geçseydik kadar sürmezdi.

Direniş kararı aldınız, bazen Genel-İş sessiz kalıyor biliyorsunuz, sendikanın tutumu nasıl?

Yok şimdi aktif, hiç olmadığı kadar aktif. 94 işçi işten atılmış sessiz kalması mümkün değil zaten.

Biz bir takım kararlar aldık, başkana da söyledim. Biz bir hafta on gün içinde olumlu bir sonuç aldık aldık. Alamazsak eylemin seyri değişir diye. Henüz sendika ile belediye arasında bir görüşme olmadı. Biz pasif kalırsak sonumuz gelir. Aktif olacağız, kararlı olacağız ki kazanabilelim. Başkan da 'Ne yapacaksa birlikte yapacağız' dedi.

Biz zaten 36 aydır maaş alamamışız, hakkımızı istedik işten atıldık. Direnmekten başka yol da yok. Kararımızı verdik biz bu mücadeleyi kazanacağız. Başka seçeneğimiz de yok zaten.

Karşıyaka İşçilerinin mücadelesini selamlıyoruz. Başarılar dileriz.

Teşekkür ederiz sesimizi duyduğunuz için.

CarrefourSA İşçileri Eyleme Devrimciler Dayanışmaya Devam Ediyor

İstanbul'un Esenyurt ilçesinde bulunan CarrefourSA deposunda DGR isimli taşeron firmaya bağlı çalışan Depo, Liman, Tersane ve Deniz İşçileri Sendikası (DGD-SEN) üyesi işyeri temsilcilerinin işten atılmasının ardından başlatılan eylem sürüyor.

Bir haftadan uzun bir süredir maaşlarına zam yapılması ve iş yerinde gerekli işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınması talepleriyle eylemde olan işçiler 18 Ağustos'ta Esenyurt Tabela Meydanında taleplerini dile getirdikleri bir açıklama yaptılar. İşçiler taleplerini dile getirdiği için işten atılan altı işçinin işe iadesini de bu talepler arasında saydılar.

Açıklamada söz alan işçiler, "Bizi mesajlarla tehdit ediyorlar. İşten mi çıkarıldık, burada mıyız, izinli miyiz hiçbir şey bilmiyoruz. Biz her gün depo önündeyiz ama muhatap olacağımız kimse yok" dediler.

DGD-SEN Genel Başkanı Neslihan Acar, raflardan sürekli olarak paletler ve kolilerin düştüğünü ifade eden işçiler işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmadığını, depo içindeki araçların eğitim vermeden kullanıldığını, birçok işçinin sakatlıklar yaşadığını belirtti. Acar ayrıca eylemin duyurulması ve kamuoyu oluşturulması konusunda desteğe ihtiyaç duyduklarını dile getirirken, eylemin maddi bir yükü olduğunu ve kendilerinin herhangi bir konfederasyondan ya da başka bir yerden gelirlerinin olmadığını, eyleme maddi olarak da destek ihtiyacı olduğunu ekledi.

Grevdeki işçilerle dayanışmayı büyüten Mücadele Birliği Platformu Esenyurt CarrefourSA depo grevinin 8. gününde eylemdeki işçileri depo önünde ziyaret etti.

Bir önceki gece polisin saldırısına uğrayan işçilerin "CarrefourSA tüm depoya idari izin vermesine rağmen geceyi fırsat bilip dışarıdan getirdiği işçilerle depo içerisindeki malları kaçırmaya çalışıyor. Sabaha kadar depodayız herkesi dayanışmaya bekliyoruz." şeklinde yaptıkları çağrıya, sabah saatlerinde sloganlarımızla depo önüne giderek yanıt verdik.

Depodaki ürünleri başka depoya taşımaya çalışan CarrefourSA yönetimi ve Tez-Koop İş Sendikası üyesi işçiler, Esenyurt depo işçilerinin karşı koymasına engellendi.

Depo önündeki işçileri ziyaret sırasında sık sık "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" ve "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atılırken Mücadele Birliği Platformu adına kısa bir selamlama konuşması yapıldı. Konuşmada emeğin kurtuluş mücadelesinde işçi sınıfıyla birlikte olunduğunu, yaşamın her alanında üreten işçilerin iradesinin kazanacağını, işçi sınıfının kazanacağı vurgulandı.

Dayanışma Ezilenlerin İnceliğidir

İzmir'de Mücadele Birliği okurları, eylemde olan CarrefourSA Depo işçilerine destek olmak için 16 Ağustos Cumartesi günü Konak CarrefourSA mağazası önünde eylem gerçekleştirerek herkesi mağazayı boykot etmeye çağırdı.

Eylem esnasında yapılan konuşmada "Esenyurt CarrefourSA depoda 6 işçi sendikal faaliyet yürüttükleri ve ara zam talep ettikleri için işten çıkarıldı. Sendikal faaliyet engellenemez diyen işçiler greve çıktılar. Sermayenin, patronların

hakimi, savcısı, polisi, askeri, copu, TOMAsı varsa ezilenlerin, emekçilerin de dayanışması var. Dayanışma ezilenlerin inceliğidir diyoruz. Buradan yaptığınız her alışveriş Sabancıları cebine giriyor, onlar yüzde 600-800 zam oranı açıklarken, ara zam talep eden işçiler işten atılıyor. CarrefourSA'yı boykot edelim, buradan alışveriş yapmayalım." denildi.

Eylem çevredekiler tarafından ilgiyle karşılanırken mağaza müdürü eylemi engellemeye çalışsa da engelleme girişimi ise başarısız oldu ve eylem alkışlarla sona erdi.

RTÜK ve BTK Kısılcı Altında

KESK'e bağılı HABER-SEN Merkez Yönetim Kurulu 14 Ağustos'ta sendika genel merkezinde iktidarın medya üzerindeki baskılarına ilişkin basın toplantısı gerçekleştirdi.

Seçimlerden sonra RTÜK'ün, iktidar yanlısı haberler yapan ve seçim yasaklarını çiğneyerek AKP reklamı yayınlayan TRT Haber'e inceleme başlattığını, fakat RTÜK Başkanı Ebubekir Şahin'in 2019 yılından beri görevini itina ile yerine getirerek ve muhalefeti yok etmeyi sürdürüp, AKP'nin yayın organlarını, özellikle de Kamu Hizmeti Yayıncılığı yapması gereken TRT'yi göstermelik soruşturma ve cezalarla kayırmaya devam ettiğini belirterek bir benzer örneğinin 12 Ağustos'ta yaşandığını söyledi. AKP'nin kuruluş yıldönümünün TRT Haber ekranlarında bir demokrasi mücadelesi olarak anlatıldığı ve açıkça iktidar propagandası yapıldığı vurgulandı.

Diğer muhalif kanallara cezalar verilip ekranlar karartılırken, TRT'de AKP ve yandaşlarının propagandasını yapan yöneticiler taltif edildiğini ifade eden Balcan yöneticilik basamaklarının üçer beşer atlandığını, TRT ve çalışan emekçilerin ise vatandaşın nezdinde güvenilirliğini yitirdiğini, RTÜK ve Bilgi Teknolojileri İletişim Kurumu birlikteliği ile İletişim Başkanlığı ve yancılığını yapan Dezenformasyonla Mücadele Merkezi'nin Türkiye'yi organize etme çabalarını hızla sürdürmekte olduğu açıklandı.

"Yayın yasağı ve bant daraltma ile RTÜK ve BTK neyi amaçlıyor? Hukuki dayanakları nedir? Erkin ele geçirdiği yargı sopasını kime sallamaktadır?" diye soran Balcan, "Depremde, sosyal olaylarda bantlar daraltılıyor, sosyal medya platformları keyfi olarak kapatılıp vatandaşın haber alma hakkı engelleniyor. Bir yanda dezenformasyonla mücadele adı altında vatandaşları korkuya sürükleme, diğer yanda ise ifade ve basın özgürlüğünü yok sayarak halkın haber alma ve iletişim hakkını elinden alma hep gündemimizde! Gazetelerin okunmadığı, televizyonun insanları manipüle ettiği bir dönemde, artık internet üzerinden bilgi akışı ve iletişim sağlayan insanlar, bu kurumların kısılcı altında" dedi.

Sosyal Medya Sansür Tehdidi Altında

RTÜK'ün yeni medya platformlarında "sokak röportajları" veya "vatandaşın görüşü" gibi adlarla yapılan yayınlara ilişkin açıklamasıyla

yine gündeme oturduğuna değinen Balcan, Ebubekir Şahin'in sosyal medya platformu üzerinden bir açıklama ile "Bu tür yayıncılık faaliyetleri ve paylaşımlar, görsel yayıncılık alanında faaliyet gösteren Anayasal bir kurum olan RTÜK'ün takibindedir" dediğini ve sosyal medya platformlarının da sansür tehdidi altında olduğunu ifade etti.

Fikrini Söyleyen Kendini Hapishanede Buluyor

Hükümetin ele geçirdiği medya kuruluşlarında görev yapamayan, kovulan, ötekileştirilen basın çalışanlarının tehdit edildiği bir dönemden geçtiğini, kendi imkânlarıyla bireysel ya da bir araya gelerek yayıncılık yapmak isteyenlere ciddi baskılar, dayatmalar, gözaltılar ve hapis cezaları uygulandığını vurgulayan Balcan, "Basın Meslek kural ve etik değerlerini kendine göre şekillendiren, kime basın kartı vereceğini seçen, kimin ulusal reklam giderlerinden yararlanacağını belirleyen kurumların oluşturduğu 'Yeni Türkiye', vatandaşın nefes alma hakkını, düşüncesini söyleme hakkını engellemeye başladı. Artık bir adım daha ileri gidildi. Kendine mikrofon uzatılan, ifade özgürlüğü bağlamında görüşlerini söyleyen vatandaş, yargının da eliyle kendini hapishanede buluyor. Bir Youtube kanalının yaptığı sokak röportajında Instagram'a erişim engeli getirilmesiyle ilgili konuşan bir vatandaş, kullandığı ifadeler nedeniyle gözaltına alındı. Alınmakla da kalmadı çıkarıldığı nöbetçi mahkeme tarafından tutuklama kararı verilerek cezaevine gönderildi dedi.

Yeni Türkiye'yi Kabul Etmiyoruz

Basın, Yayın, İletişim ve Posta hizmet kollarında faaliyet gösteren; TRT, RTÜK, İletişim Başkanlığı gibi kurumlarda örgütlü olan Haber-Sen'in, bu çarpık düzenin karşısında olduğunu, çeteleşmiş ve hükümet propagandası yapan bu kurumların bir an önce vatandaşından yana dönmesi gerektiğini ifade eden Balcan, "Sadece basın yayın alanında değil, hayatın her alanında uygulanan baskılar bizi hızla geriye götürmektedir. Tamamen İstibdat Dönemine giren bu 'Yeni Türkiye'yi kabul etmiyoruz!" diyerek bu baskılara karşı mücadeleyi sürdüreceklerini ifade ederek sözlerini tamamladı.

"İletişim Başkanlığından devşirilen TRT Haber Kanal Koordinatörü Mücahid Eker, bu yetkiyi kimden almaktadır? Tarafsızlık ilkesini yok eden bu liyakatsiz yöneticiler cezalandırılacak mı? Yine göstermelik bir soruşturma yürütülecek mi?" HABER-SEN Genel Başkanı Mesut Balcan

Polonez İşçilerine Saldırı

İstanbul'un Çatalca ilçesinde bulunan Polonez Gıda Fabrikasında ağır çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlenen ve bunun sonucunda işten çıkarılan 127 işçi daha fabrika önünde eyleme başlamıştı.

Polonez işçileri, 15 Ağustos itibarıyla 28. gününde olan eylemlerini, İstanbul Ataşehir'deki Polonez Genel Müdürlüğü önüne taşıdı.

İşçilerin basın açıklaması yapmasına izin vermeyen polis ekipleri, biber gazıyla saldırdı. DISK üyesi işçilerin de destek verdiği eylemde, polis saldırısına rağmen işçiler şirket genel merkezi önünde basın açıklamasını gerçekleştirdi.

"Bugün buradan sizlerin huzurunda Polonez işverenlerini bir kez daha uyarıyoruz. Astığımız astık, kestığımız kestik mantığı ile bir yere varamazsınız. Anayasal hakkını kullanıp sendikaya üye oldukları için işçilerinizi işten atamazsınız." Tek Gıda-İş Sendikası Genel Teşkilat Sekreteri Kemal Köse

İşçilerin anayasal hakkına saygı duyulması gerektiğini belirten sendika genel teşkilat sekreteri Kemal Köse "Bugün Polonez, Türkiye'nin önde gelen markaları arasında yer alıyorsa, burada en büyük pay sahibi çalışanlardır. Onları bu başarıdan dolayı mükafatlandırmanız gerekirken, peki siz ne yaptınız? Çalışanlarınız, sendikali olup ekonomik şartlarını iyileştirerek, işverenin insan yerine koymayan tavırlarına ve haksızlıklarına karşı durarak işten atılma korkusu yaşamadan çalışmak için sendikali yaşamı tercih ettiler. Buna rağmen kıdemleri 20 yıla dayanan ve Polonez'in marka olmasına katkı sağlayan çalışanlarınızı, sendikaya üye olmaktan dolayı suçladınız ve 19 Temmuz'dan bugüne kadar çıkış sebebi 46. kodu uygulayarak 146 üyemizi işten çıkararak çirkinleştiniz." dedi.

Köse konuşmasının devamında Tek Gıda-İş Sendikası olarak hak ve adaletten yana olduklarını söyleyen Köse, çalışanların

haklarını yemekten, Türkiye Cumhuriyeti yasalarını çiğnemekten ve onların ekmeğiyle oynamaktan bir an önce vazgeçilmesi gerektiğini, Polonez işçisinin mücadelesine, sendikal düzen o fabrikada kuruluncaya kadar sahip çıkacaklarını belirtti.

Polonez'in en büyük hissesine sahip olan Ürdünlü patronu da bu ülkenin yasalarına ve vatandaşlarına saygı göstermeye çağıran Köse, Anayasanın ve verdiği hakkı kullanan işçiyi işten atma hakları olmadığını belirterek, "Nasil Birleşmiş Milletler Küresel Sözleşmesi'nde çalışanların sendikalaşma ve toplu müzakere özgürlüğünü destekliyoruz dediyse, ülkemizde de sendikal örgütlenme hakkını tanımak zorundasınız. Aksi takdirde vermiş olduğunuz mücadele başarıya ulaşana kadar sadece fabrikanızın önünde değil, yasalarımızı da kullanarak bu haklı mücadelemizi tüm alanlara taşıyarak eylemlerimize devam edeceğiz" dedi.

Beltur İşçisi Tükendi

“20 yıldır sürdürülen çürümüş ekonomi politikalar bugün Türkiye işçi sınıfını ve Türkiye halklarını öyle bir hale soktu ki ortalama bir evin kirasının 20.000 lira olduğu İstanbul’da 17.002 liralık bir asgari ücretle insanların geçinmesi bekleniyor. Bütün vergi yükleri ve her şey işçilerin sırtına binmiş durumda. Ama buna dur diyeceğiz! Bu düzen böyle gitmez! Bu düzen böyle gitmeyecek!”
Dev-Turizm-İş Örgütlenme Dairesi Başkanı Turgay Özdemir

DİSK Dev-Turizm-İş Sendikası Marmara Bölge Şubesi 13 Ağustos Salı günü 11.00’de Beltur A.Ş. Genel Müdürlüğü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Sendika üyeleri, Hıdiv Kasrı’nda bulunan genel müdürlük binası önüne, “Yaşanacak Ücret İstiyoruz!”, “Beltur İşçisi Köle Değildir!”, “İnadına Sendika, İnadına DİSK!” sloganlarıyla yürüyüş yaparak geldi.

Şube yöneticisi Gökhan Aslan tarafından yapılan açıklamada, “İBB’ye bağlı İstanbul Planlama Ajansı’nın Temmuz’da İstanbul’da 4 kişilik bir ailenin yaşam maliyetini 66.550 lira olarak belirlemesine karşın, yine İBB’ye bağlı Beltur işçilerinin bu ay 26.000-27.000 lira civarında ücret aldığı” belirtildi.

Beltur İşçileri: “Tükendik!”

Beltur işçisinin geçinemediği ve insanca yaşayabilecek bir ücret istediği vurgulanan açıklamada, “İstanbul halkının nefes almak için uğradığı Beltur’da, onlara hizmet eden işçiler artık nefes alamıyor! Beltur işçisi hep bir ağızdan ‘Tükendik!’ diyor!” denildi.

İşçi Arkadaşlarımızla Birlikte Karşınıza Çıkarız

Bir süredir Beltur’da var olan Devrimci Turizm İşçileri Sendikası olarak, işçi arkadaşlarımızın sesini, sözünü buraya taşıdıklarını, Hıdiv Kasrı’na, Beltur Genel Müdürlüğü önüne bu gelişlerinin, bir uyarı olarak anlaşılması gerektiğini belirten Gökhan Aslan “İBB ve Beltur yönetimlerini uyarıyoruz. Bu sesi duyun ve çözüm için adım atın. Şu an işçi arkadaşlarımız, kendilerine reva gördüğünüz koşullarda tesislerinde hizmet üretmeye çalışıyor. Onların sesine kulaklarınızı tıkarsanız, sonraki adımlarımızda işçi arkadaşlarımızla birlikte karşınıza çıkarız! İşçilerin sesini duyurmak için ne gerekiyorsa yaparız.”

Koşullarının giderek kötüleştiğini ve yetkili sendika TOLEYİS’in haklarını savunmak için hiçbir şey yapmadığını belirten Beltur işçileri, bir süredir mevcut sarı sendikadan Dev-Turizm-İş Sendikası’na geçiş yaptıklarını ifade etti.

Tecavüze Karşı Doktorlar Grevi

Hindistan'da doktorlar meslektaşlarının tecavüze uğrayıp öldürülmesi üzerine ülke çapında greve gitti. Doktorlar, Kalküta'da devlet tarafından işletilen bir üniversite hastanesinde gece vardiyası sırasında bir kadın sağlık çalışanının (Moumita Debnath) vahşice tecavüze uğraması ve öldürülmesi üzerine ülke çapında eylemler ve bir grev düzenledi.

RG Kar Tıp Koleji ve Hastanesi'nde toplu tecavüze uğradığı ve öldürüldüğü bildirilen kadın, hastanede yüksek lisans stajyeriydi. Bu olay, toplumda kadınlara yönelik taciz ve şiddetle ilgili yeni şikayetleri tetikledi.

Halk, Hindistan'da kadınlar arasında bu olayla ilgili olarak oluşan öfkenin, Hintli yetkililerin duyarsız tepkileriyle daha da arttığını ve 2012 yılında Delhi'de bir öğrencinin hareket halindeki bir otobüste toplu tecavüze uğramasından bu yana çok az şeyin değiştiğini ve bunun da ülkeyi sarsarak kitlesel protestolara ve şiddete yol açtığını söylüyor.

Düzenlenen eyleme katılanlar, bunun hem Kalküta'da vahşete uğrayan doktorla, hem de ülkede cinsel şiddet ya da tacize maruz kalan her kadınla ilgili olduğunu söylüyorlar. Bu arada 12 Ağustos Pazartesi günü başlamış olan ve devlet hastaneleri ile elektif tıbbi hizmetleri etkileyen doktor grevi de bu olayla birlikte şiddetlendi.

Hindistan Tabipler Birliği Başkanı Johnrose Jayalal, halkın tepkisinin o kadar yüksek olduğunu ve birliğin grevi yoğunlaştırmak zorunda hissettiğini söyledi.

"Doktorların %50'si kadın, hemşirelerin %90'ı kadın. Hükümetin, tıpkı havaalanları ve mahkemeler gibi hastaneleri de [güvenlik önlemleriyle] koruma bölgesi ilan ederek, onların güvenliğini sağlama sorumluluğunu üstlenmesini istiyoruz," dedi.

Jayalal, doktorların kadın doktorların güvenliği ve hasta yakınları tarafından genel olarak tüm doktorlara karşı artan şiddet seviyeleri konusunda derin endişe duyduklarını vurguladı.

Hindistan Tabipler Birliği'ne göre acil bakım dışındaki tüm hastane hizmetleri 17 Ağustos Cumartesi

günü durduruldu. Devlet ve özel hastanelerdeki tüm ayakta tedavi hizmetleri ve tedaviler iptal edildi. Bunlara karşılık devlet yetkilileri grevin tırmanmasının 24 saat boyunca büyük bir aksamaya neden olacağını söyledi.

Moumita Debnath'ın otopsisinden elde edilen sonuçlar da açıklandı ve buna göre saldırganın tek başına olmadığı, toplu tecavüz vakası olduğu ortaya çıktı. Bunların üzerine Hindistan genelinde protestolar devam ederken, kadınlara yönelik hak talepleri de artıyor.

Emperyalistlerin Gör Dediği Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti

Sibel Deniz

6 Ağustos '24

Dünyanın öbür ucuna, hakkında en az bilgi sahibi olduğumuz ülkeye, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne gidiyoruz. Oysa aradığımızda sosyalist Kore hakkında da ne çok haber kaynağı bulabiliyoruz, tüm emperyalist ablukaya rağmen...

"Kuzey Kore'deki yağışlarda 1500 kişi ölmüş olabilir!" diyor haberi yazan gazetecimiz. "Güney Koreli yetkililer, Kuzey Kore'de son günlerde meydana gelen sağanak yağışların ardından 'ağır can kayıpları' yaşanmış olabileceğini belirtirken, bir medya kuruluşu 1.500 kadar kişinin ölmüş olabileceğini iddia etti."

"-Mış"lar, "-ebilir"ler ve "iddia"lar üzerine, net bir kaynağı olmadan yapılan haberdeki iddia ise dehşet verici boyutta: "Bin beşyüz kişinin ölümü!"

Haber devam ediyor, "Kuzey Kore devlet medyası Perşembe günü yayınladığı haberlerde, ülkenin kuzeyinde Çin sınırına yakın bazı bölgelerin 'son zamanlarda sel ve sağanak yağmurdan ciddi şekilde etkilendiğini' duyurdu." Ve haberin devamında Kuzey Kore devlet medyasının "herhangi bir can kaybı olmadığını bildirdiği"ni de ekliyor. Ardından muğlaklığa devam ediyor: "Bir yetkili basına yaptığı açıklamada, hasarı değerlendiren Güney Kore Birleşme Bakanlığı'nın 'şiddetli yağmurun çok sayıda can kaybına neden olduğuna' inandığını söyledi."

"Bir yetkili" ve "inandığı"... hatta bu bir yetkili kaynağın inandığına göre kurtarma görevlileri de ölenler arasında yer alıyor, "Birkaç helikopterin düşmesi ya da acil iniş yapmaya çalışması nedeniyle, bazı helikopterlerdeki herkesin öldüğü" belirtiliyor.

Vakit geçirmeden Anadolu Ajansı'nın yani Türk devlet medyasının haberine bakıyoruz: "Güney Kore Birleşme Bakanlığı, Kuzey Kore'nin kuzeybatısındaki Sinuiju kentinde şiddetli yağışlar ve sel nedeniyle ölen veya kaybolan kişi sayısının 1000'i aştığını tahmin ettiklerini bildirdi." diyor ve Güney Kore'nin Yonhap Haber Ajansı'nı kaynak gösteriyor. Habercilik kurallarına uyuyor en azından, haberi nereden okuduklarını, açıklamayı kimin yaptığını, hangi şehirde olduğunu vb. habere ekleyebiliyor.

Kore Bağımsızlık Savaşı'nın ardından ABD işgali altında kalan, topraklarında sayısız Amerikan füzesi ve üssü olan kapitalist Güney Kore'nin tarafsız ve özgür bir habercilik örneği gösterdiğini düşünmüyoruz elbette. Bununla beraber AA için de aynı şey söz konusu. Güney Kore olsun, Türkiye olsun, Latinlerde Amerikalılar Örgütü (OAS) olsun, hepsinin "sahibinin sesi" olduğunu, yayınlarının da buna göre olduğunu söylemek için hiç düşünmeye gerek yok. Uzak Doğu'da Amerikan propagandası için yayın yapan (Kim'in eniştesini köpeklere yedirdiği minvalinde haberler üreten) VOA'ya (Voice Of Amerika Haber Ajansı) değinmeye lüzum bile yok.

Sosyalist Kore'ye en yakın olan ve haberlerine sık sık yer veren Çin Medyası (CGTN) aynı haberi şöyle veriyor: "Kuzey Kore'nin resmi Kore Merkezi Haber Ajansı (KCNA), Cumartesi günü yaşanan şiddetli yağışların Kuzey Kore-Çin sınırındaki Amnok Nehri'nin tehlikeli seviyeyi aşmasına neden olduğunu ve 'ciddi bir kriz' yarattığını söyledi. KCNA, Kim'in (Jong İl) kurtarma çalışmalarını 'mucizevi' olarak nitelendirdiğini ve bu operasyonlar sayesinde 5.000'den fazla kişinin kurtarıldığını belirtti."

Basitçe, birkaç kaynağın taranmasıyla ulaşılabilecek daha detaylı bilgiler...

Fazla uzatmış olabiliriz, fazla detaya girmiş olabiliriz. Ancak örneklerde değinmek istediğimiz nokta, "Özgürüm", "Bağımsızım",

"Tarafsızım" diyen medyanın, nasıl rahatlıkla burjuva medyanın etkisi altına girebildiği.

"Tarafsız" diye bir şeyin söz konusu olmadığı emek sermaye çatışmasında, ne yaparsan yap ya emperyalist dünyanın hegemonyası altındadır ya da bu hegemonyaya karşı mücadele edenlerin!

29-30 Temmuz'da şiddetle geçen sokak çatışmalarında 25 kişi hayatını kaybetti ve çoğu yoldan geçenler veya kolluk kuvvetleri olmak üzere yaklaşık 200 kişi yaralandı. Bu şiddetin, Machado ve Venezuela aşırı sağına desteklerini açıkça dile getiren Tren del Llano ve Tren de Aragua gibi Venezuela suç çeteleriyle bağlantılı olduğu kanıtlandı.

Emperyalistlerin Kursağında Kalan Lokma

Çeviri Kolektifi

Venezuela: Karşı-devrimci muhalefetin emperyalizmin desteğiyle düzenlediği "uluslararası miting" fiyaskoya dönüştü.

Caracas (OrinocoTribune.com)—Caracas ve Venezuela'daki birkaç şehir, Bolivarcı Devrimi destekleyen yeni bir gösteri sürecine başlarken, 28 Temmuz'da yapılan başkanlık seçimlerinde yenilen, ancak yine de zafer iddia edenler ise çok cılız kitleler toplayabildi. Muhalefet gösterilerindeki düşük katılım, başkanlık seçimlerinde 7,3 milyon oy aldıkları iddiasıyla keskin bir tezat oluşturuyor.

Aşırı sağın 17 Ağustos'ta vadettiği «kitlesele» yürüyüş tam bir başarısızlıktı. Protesto çağrısı, María Corina Machado'nun ve sosyal medya platformlarındaki etkili kişiler ve maaşı bol gazetecilerden oluşan bir ordunun Venezuelalıların yürüyüşlere katılmalarını istemesine rağmen, planlandığı gibi Caracas'ta ve diğer şehirlerde büyük kalabalıklar toplanmadı.

Venezuela aşırı sağının ülke genelinde düzenlediği çeşitli mitinglerden gelen görüntüler ve videolarda çok düşük bir katılım gözlemlenebiliyordu. Caracas'ta muhalefet gösterisinin gerçekleştiği sokaklar, çağrılarını kitlesele olarak duyurmak için dijital platformlara güvenen aşırı sağın liderler María Corina Machado ve Edmundo González'in genel başarısızlığını yansıtıyordu. Aslında, Venezuela aşırı sağın mitinglerine Miami, Madrid ve diğer yabancı şehirlerde Venezuela'dan daha fazla katılım oldu.

Geçtiğimiz haftadan beri, María Corina Machado sosyal medyada «Büyük uluslararası protesto günü» çağrısında bulunuyor. Sermayenin uluslararası maaşlı seslerinin tüm platformları kullanarak yaptığı çağrılar yine sonuç getirmedi. Ülke içinde gerçeği yansıtmayan kitle desteği yalanlarına rağmen, Venezuela halkı emperyalistlerin de desteğindeki bu karşı devrimci güçleri desteklemiyor. Örneğin, 3 Ağustos'ta benzer bir girişim biraz daha fazla katılım, gördü ancak genel halk muhalefeti ve Chavismo güçleri tarafından boşa düşürüldü.

29-30 Temmuz'da şiddetle geçen sokak çatışmalarında 25 kişi hayatını kaybetti ve çoğu yoldan

geçenler veya kolluk kuvvetleri olmak üzere yaklaşık 200 kişi yaralandı. Bu şiddetin, Machado ve Venezuela aşırı sağına desteklerini açıkça dile getiren Tren del Llano ve Tren de Aragua gibi Venezuela suç çeteleriyle bağlantılı olduğu kanıtlandı.

Cumartesi günü Venezuela istihbarat teşkilatlarından gelen aşırı sağcılarının yeni bir şiddet girişimine dair raporlar arasında, Caracas yoğun güvenlik önlemleri altındaydı. Seçimlerin hemen ardından sosyal medya platformlarında, Venezuela'da istikrarsızlık olduğu izlenimini yaratmak için sahte haber kampanyası başlatıldı, oysa gerçekte şiddetin yaşandığı tek günler başkanlık seçimlerini takip eden iki gündü.

Barışı savunmak için düzenlenen büyük bir Chavista gösterisine hitap eden Başkan Maduro, faşistleri sokağa çıkmaya çağırarak Miami merkezli «influencerların» yenildiğini belirtti. «Faşist sağ başarısız oldu,» dedi. «Miami'den gelen influencerlarla halkı harekete geçireceklerine inanıyorlardı, ancak başarısız oldular!»

Başkan Maduro ayrıca Cumartesi günü Venezuela'nın 100 şehrinde barışı savunmak için sokaklara çıkan Venezuela halkını tebrik etti ve Chavista halkı sokağa

çıktığında zaferin garanti olduğunu ekledi. «Yine kazandık çünkü barış zafer kazandı, bizi yenemediler ve asla yenemeyecekler,» diye vurguladı.

Venezuela'nın son 30 yılı halk ayaklanması ve Chavez'in ilerici ordu güçleriyle iktidarı almasının ardından sürekli çatışmalar içinde geçiyor. Sosyalizme yürüme konusunda tereddütler yaşayan, ancak emperyalizme ve kapitalizme karşı duran Venezuela'nın demokratik halk iktidarı bu 30 yıl içinde defalarca karşı-devrimci eylemler, sokak gösterileri, darbe girişimleri ve yağmalamalarla yüz yüze kaldı. Yakın zamanda gerçekleşen seçimlerden sonra ABD merkezli ve Latin Amerika gericiliğinin desteğindeki bu güçler yine sahneye çıktılar, ancak emekçi halk yığınları tarafından sokaklardan kovuldular. Her gerçek halk devriminde olduğu gibi gerçek gücün emekçi sınıflar olduğu asla unutulmamalıdır. Emperyalizmin saldırılarına karşı ise dünya halklarının antiemperyalist cephesi güçlendirilmelidir.

Struggle la Lucha internet sitesinde 18 Ağustos tarihli yayınlanan makaleden haber yorum olarak çevrilmiştir.